

ALİ ÖZDOĞAN YAZDI

ŞAİR ALİ ÖZDOĞAN

NEFSİM

Acep neyin senindir kandır kendini kandır
Övün binbir yalanla kazandım de inandır
Fâniye îtinandır anla en büyük hatân
Sanki gitmeyeceksin vakt-i ecel her andır
De ahreti unutan bu ne zayıf îmandır

CÂNA

Ağlatma yeter bana aşkınla sâfâ ver
Kırgın yüreğim nicedir gülmedi cânâ
Ah hasta gönül ne olur gör de şifâ ver
Ümmîd'le yaşar nicedir ölmedi cânâ

GEL

Gel elde bahar sunarak günce çiçekler
Aşkında gönül yine bin derd ile bekler
Ölmez ki o nâra koşan can kelebekler
Aşkında gönül yine bin derd ile bekler

ALLAH

Yetmez mi sanırsın kulunun derdine Allah
Billah ulaşır cümlesi her ferdine Allah
Rızkıyla verir merdine nâmerdine Allah
Bilmez mi bilir kullarının derdi ne Allah

EY DİLRUBA

Bir gül misâli saklar gönlüm derinde sensin
Ey dilrubâ bu sırrın özlem yerinde sensin
Rabbim kaderde yazmış ah defterinde sensin
Ey dilrubâ bu sırrın özlem yerinde sensin

GÖR

Mehtap gücenir fâni içün sevmeye hâşâ
Ey sevgili gel zikredelim eyle temâşâ
Ay lamba misal yıldızı mum saltanatın gör
Der koynuna almış da deniz Rab sanatın gör

EBEDDEN YAZIDIR

Sakınır bakmaya çeşmim kıyamaz kıskanırım
Tâ ebedden yazıdır aşkımı ordan tanırım
Siteminden gücenir kalbimi durmuş sanırım
Tâ ebedden yazıdır aşkımı ordan tanırım

İNTİZÂR

Bir nazlı hitâbet ile şâd eylese dildar
Sevmiş şu gönül ah duramaz aşkı fısıldar
Saydeyledi kalbim ama gör sakladı dîdar
Sevmiş şu gönül ah duramaz aşkı fısıldar

BU SEVDA

Cânâ iki eyler sitemin bendeki derdi
Zulmetti bu sevdâ bana bilmem ki ne verdi
Mevsim mi hazan yoksa ömür âhire erdi
Zulmetti bu sevda bana bilmem ki ne verdi

BAKSIN

Görmezse şu çeşmim seni ah yaşları aksın
Baksın ne olur sevgili gel yüz yüze baksın
Bilmezse gönül yar ne demek aşkı bıraksın
Baksın ne olur sevgili gel yüz yüze baksın

SÛRÎ OLAN

Gül mevsimi geçmez gibidir gönlüme uymuş
Duymuş gibi cânâ o benim hâlîmi duymuş
Bin firkati var vah edecek rûhu ki bilmez
Sûrî olanın rengi solar âhiri buymuş

CÂNÂ

Cânâ inanır severim sen bana yarsın
Ağyâre bakıp yine cevretme yakarsın
Aşkın ile lâne-i kalp rûha akarsın
Ağyâre bakıp yine cevretme yakarsın

CEVRETME

Kor oldu gönül aşkta devâ bende safâ yok
Cevretme yeter ey güliter sanma cefâ yok
Bilmem ki bu sevda mı acep ahde vefa yok
Cevretme yeter ey güliter sanma cefâ yok

ZİKREYLE

Ah saklı huzur kalbimizin orta yerinde
Zikreyle de bak hû deyu ak ordaderinde
Evlâd ü iyalden geçerek gün seherinde
Zikreyle de bak hû deyu ak orda derinde

BEKLER

Bekler gelecekmiş diye gönlüm seni bekler
Cânâ solacak gel ne olur günce çiçekler
Rûhumda yazılmış yazıdan bunca emekler
Cânâ solacak gel ne olur günce çiçekler

BİR EBED BEKLER

Ah baharın rüzgarıymış önce gönlümden esen
Bilmedim yaprak misâlim erdi ardından hazan
Gitti cânâ gençliğimmiş kaybolan, gelmiş güzüm
Bir ebed bekler şu gönlüm solmasın gülsün yüzüm

GÖRMEDİM

Görmedim hiç aşk denen şeyden vefa ah ben vefâ
Izdıraptan gayrı yoktur gör cefâ binler cefâ

Aşıkan ağlar durulmaz iftiraktır her defâ
Izdıraptan gayrı yoktur gör cefâ binler cefâ

CÂNÂ

Yazdan kalan bir gün mü aşk kışlar içinden sımsıcak
Cânâ gönül lânem senin açtım derûnumdan kucak
Ah avcı kuş ah şu firâk rûhum kaçır kûşe bucak
Cânâ gönül lânem senin açtım derûnumdan kucak

ONULMAZ YARE

Dîl unutmuş zannederler ah onulmaz yâredir
Nâz eder ammâ yakan hep dil-sitan mehpâredir
Niceler aşkıyla inler kî bulunmaz çaredir
Nâz eder ammâ yakan hep dil-sitan mehpâredir

KUL

Nice dünyâya bakarsın sana zuldür sana zul
Niye ukbanı yakarsın yaratıldın ya a kul
Su misal kabre akarsın yetişir Rabbini bul
Niye ukbanı yakarsın yaratıldın ya a kul

İMTİHANDIR

Bilemez lezzete dalmış nice vehhâma bu gam
Sevilür amma kalınmaz dağılur başlara cam
İmtihandır ne arar kâm bu ne cehldür ne meram
Sevilür amma kalınmaz dağılur başlara cam

BAK ÂDEM

Sen topraksın şol toprağa bak âdem
Beden gibi çinko sodyum demirdür
Hikmet içre tevâzu bil demâdem
Yaratıldın Hak katından emirdür

DERT ETME GÖNÜL

Gül rengine dönmüş'se güneş ufk-u derinden
Dert etme gönül bil doğacak eski yerinden
Ümmîdini tut dönme sakın bak seherinden
Dert etme gönül bil doğacak eski yerinden

SORAMAM SIRRI

Sararan yaprağı söyler ki gelen güz yine güz
Ne çıkar zerre bahar yaz geçiyor gülmedi yüz
Soramam sırrı ne cânâ çözümüm yok ki henüz
Ne çıkar zerre bahar yaz geçiyor gülmedi yüz

SEVERİM AMMA...

Nideyim hâlimi bilmez ki benim tâc-ı serim
Severim amma duyulmaz ne sitekler çekerim
Bilirim nîmeti Rabb'in buna ben şükrederim
Severim amma duyulmaz ne sitekler çekerim

AŞK

Elbet seni bir gün görecek hep sevecektir
Vallahi şu aşk sanki gönüllerde çiçektir
Sevdâ yazıdır ah ne olur gel diyecektir
Vallahi şu aşk sanki gönüllerde çiçektir

GÖNÜL

Sevdi amma yâr elinden yârelendi onmadı
Derd içinde buldu ânı çârelendi şol gönül
Gül deyip dikenle yandı başka aşka konmadı
Yârelendi pârelendi çârelendi şol gönül

EBED İSTE

O gelmez sen gidersin tükenir yaz kışların
Bakar amma göz âmâ oyalar alkışların
Senin olsa ne yazar ah durulur bakışların
Ebed iste a gönlüm nerde yakarışların

AĞLA CÂNÂ

Sonbaharın hüznü gelmiş nazenin nazdar sana
Geçti mevsimler baharlar şimdi günler dar sana
Ağla cânâ derd içinden derde düşmek yar sana
Geçti mevsimler baharlar şimdi günler dar sana

ELEM

Nice firkat ile yanmış ne desem kalbime ok
Yok gönül bil ki şu fânîde elem başkası yok
Gülemez ah o sevenler gülemez sancısı çok
Yok gönül bil ki şu fânîde elem başkası yok